

SLUITING HUISARTSENPOST IN HELLEVOETSLUIS VERONTRUST INWONERS

37 huisartsen voor tuchtrechter gedaagd

Na de sluiting van de huisartsenpost in Hellevoetsluis, een satelliet van de post in Spijkenisse, maken inwoners zich zorgen over de acute zorg in hun woonomgeving. Om dat aan de kaak te stellen klagen ze de individuele artsen aan.

Je zult maar in Hellevoetsluis wonen, of in Rockanje. Een mooi stukje Nederland hoor, op het Zuid-Hollandse eiland Voorne-Putten. Maar als je acuut wat mankeert, buiten kantooruren, moet je wel naar Spijkenisse rijden om een huisarts te zien. Ben je zeker 20, 30 minuten onderweg. En als je de pech hebt dat je dan 's nachts naar het ziekenhuis moet, kun je weer de auto in, naar Rotterdam, of de andere kant op, naar Dirksland op Goeree-Overflakkee. Als je nou hartpatiënt bent of een herseninfarct hebt? Dat kan toch nooit goed gaan?

Huisarts in Hellevoetsluis

Je zult maar huisarts in Hellevoetsluis zijn. Eerst deed je braaf je avonddiensten op de satellietpost in je eigen gemeente. In je eentje, zowel de consulten als de visites. Voor de nachten moest je al naar Spijkenisse. Na uitgebreid overleg, besloot de overkoepelende organisatie van de huisartsenpost (hap) waar je bij aangesloten bent, dat die satelliet dicht ging, en alle diensten voortaan vanuit Spijkenisse plaatsvinden. Een jaar na de sluiting valt er een brief op de mat van het

Haagse tuchtcollege: je bent aangeklaagd, omdat je weigert deel te nemen aan een waarnemregeling in een extra huisartsenpost – die nog moet verrijzen. Je kent de klagers niet persoonlijk, dus waarom jij? Omdat er alleen over individuele zorgverleners kan worden geklaagd, niet over een samenwerkingsverband. Dus googelden de klagers welke huisartsen er in de regio werkten. Met jou zijn nog 36 artsen de klos. Eén is al overleden, anderen waren tijdelijk waarnemer in de buurt en werken allang niet meer op Voorne-Putten.

Sluiting

De sluiting van de satellietpost in Hellevoetsluis, in januari 2015, is de aanleiding voor de tuchtzaken. Twee mannen, één uit Hellevoetsluis en één uit Spijkenisse, maken zich zorgen over de acute zorg op Voorne-Putten en Rozenburg. De man uit Spijkenisse, Willem Heijdacker, organiseerde protesten, sprak met gemeentes en andere partijen. Voor hem is het duidelijk: 'De acute zorg voor het hele eiland is de afgelopen jaren ernstig verslechterd. Door de sluiting van de hap in Hellevoetsluis, maar ook door het opheffen van de

24-uurszorg van het ziekenhuis in Spijkenisse.' Dat ziekenhuis was het Ruwaard van Putten, dat in 2013 failliet ging. Met steun van ziekenhuizen in de regio werd een doorstart gemaakt, in de vorm van het Spijkenisse Medisch Centrum, maar dat kon niet voorkómen dat de spoedeisendehulpafdeling 's nachts moest sluiten. Volgens Heijdacker was de aanwezigheid van een volledige spoedeisendehulpafdeling in Spijkenisse een voorwaarde van het Regionaal Overleg Acute Zorg (ROAZ) om de sluiting van de satellietpost in Hellevoetsluis te laten doorgaan. Heijdacker richt zijn pijlen dus niet alleen op de huisartsenzorg in het gebied, maar op de hele keten van acute zorg. Hij heeft daarvoor een burgerinitiatief gestart: Verbeterde acute spoedeisende hulp op Voorne-Putten en Rozenburg. Hij is ook naar de stichting HAP Rijnmond gestapt, met de vraag of de huisartsen niet toch ergens op Voorne een nieuwe post konden openen. Nee, was het antwoord. Dat was voor hem – en een medestander uit Hellevoetsluis –

'Ik wil dat ze hun excuses maken en toegeven dat ze fout zaten'

Volgens directeur Bert Prins van HAP Rijnmond vallen de maximale reistijden binnen de norm.

zegt ook Bert Prins: ‘De maximale reistijden vallen binnen de norm, de wachttijden zijn acceptabel, de patiënttevredenheid over de geboden zorg is zelfs iets verbeterd ten opzichte van eerder. Dat het ROAZ als voorwaarde had gesteld aan de sluiting dat er een volledige SEH in Spijkenisse zou blijven, staat nergens. Dat wil niet zeggen dat er niets te verbeteren valt: wij zouden ook liever zien dat het Spijkenisse Medisch Centrum dag en nacht beschikbaar is. Wij weten dat het ziekenhuis in gesprek is met onder meer verpleeghuisinstellingen om te kijken of we dat voor elkaar kunnen krijgen, bijvoorbeeld voor acute complexe ouderenzorg. We zijn met alle partijen in het ROAZ bezig om de acute zorg zo goed mogelijk te organiseren, en dat gaat ook goed. We hebben geprobeerd de klagers gerust te stellen, want wij willen niet dat mensen onterecht bang zijn dat de zorg niet op orde is, en zich daardoor onveilig voelen. Het is zuur dat er vervolgens naar zo’n ernstig middel als een tuchtzaak wordt gegrepen. Dat suggereert dat huisartsen in hun persoonlijk zorg voor patiënten tekortschieten. Voor alle huisartsen is het een erg nare belevenis.’ De uitspraak volgt binnen acht weken. Prins: ‘Het blijft spannend. Als de tuchtrechter de klachten gegrond verklaart, gaat dit voor de acute zorg in heel Nederland betekenen dat burgers kunnen afdwingen hoe de zorg wordt ingericht.’ ■

de reden om naar de tuchtrechter te stappen. Waarom? Heijdacker: ‘Ik vind het onvoorstelbaar dat zij daar niet aan willen meewerken, en hun patiënten, én de patiënten van hun collega’s zo in de steek laten. Ik snap wel dat ze daar te weinig voor vergoed krijgen, maar ik wil met deze tuchtzaak bereiken dat zij hun excuses maken en toegeven dat zij fout zaten.’

Waarom moest die post in Hellevoetsluis eigenlijk dicht? Volgens Bert Prins, algemeen directeur van de stichting HAP Rijnmond, waar Voorne-Putten onder valt, was die sluiting ingegeven door de wens voor kwaliteitsverbetering: ‘Die post kende een aantal nadelen: er was geen ziekenhuis aan verbonden, dus als we moesten doorverwijzen, moesten mensen weer verder. Verder was er altijd maar één huisarts die dienst deed, en als die visite reed, was er geen arts op de post. Op doordeweekse avonden belden gemiddeld elf patiënten, van wie er zes naar de post kwamen, en één bij wie een visite nodig was. Daarvoor moesten we wel een arts, een chauffeur en twee assistentes inzetten. Wij, de stichting HAP Rijnmond, vonden het beter als we

de post zouden opheffen, en die bezetting centraal in Spijkenisse zouden inzetten. Daar was immers ook spoedeisende ziekenhuiszorg beschikbaar.’ De HAP Rijnmond legde het voornemen voor aan het ROAZ (waar naast huisartsen onder meer ziekenhuizen en ambulancediensten aan deelnemen, en kijkt naar goede spreiding van zorg) en met de eerstelijnsbrancheorganisatie, InEen (die bereikbaarheidsnormen heeft opgesteld). Die lieten weten dat het plan binnen de normen viel. En dus ging de post in Hellevoetsluis dicht.

Niet-ontvankelijk

Het Regionaal Tuchtcollege in Den Haag vond Heijdacker en zijn medeklager uit Hellevoetsluis niet-ontvankelijk in hun klacht. Wat de advocaat van de 37 huisartsen betreft, bevestigt het Centraal Tuchtcollege deze conclusie: ‘Het tuchtrecht is niet bedoeld voor collectieve acties’, zo zei zij onder meer in haar pleitnota (zie ook het nieuwsbericht op blz. 8). Nog afgezien van het feit dat het beeld dat Heijdacker schetst tijdens de zitting, van een onveilige situatie in de regio, door te lange reis- en wachttijden, niet klopt. Dat